

Nếu một mai Tôi bỗng dưng bị stroke ,
Liệt toàn thân không cử động , nói năng .
Bài thơ này là nguyện vọng , trời trăn ,
Hãy giải thoát Tôi khỏi thân tâm gởi .

Ngày chia tay sớm muộn gì cũng tới ,
Ở lại đừng buồn nhớ tiếc thương nha !
Coi như Tôi đang du lịch phương xa ,
Đang bay bổng với mây xanh , gió mát .

Tôi không muốn bị người ta mổ xác ,
Banh bụng ra moi gan ruột người ơi !
Khỏi nhà quàn , khỏi hòm hiếc lòi thối ,
Đem thẳng tới lò thiêu cho rẻ , khoẻ .

Và nhớ thiêu iPhone luôn đấy nhé .
Nó bây giờ là vật bất ly thân ,
Là món ăn đặc biệt của tinh thần ,
Là cầu nối của trần gian lắm chuyện .

Xin đừng thả tro tàn Tôi xuống biển ,
Rải xung quanh bồn hoa đẹp trước sân .
Để cho Tôi cát bụi vẫn được gần ,
Nhà có sẵn ... wi-fi và facebook .

Nhớ đừng mời Thầy tụng kinh về cúng ,
Nghe ê a thật quá chán mớ đời .
Bạn bè thương thì hãy hát nhạc vui ,
Hoặc kể chuyện tiêu lâm nào mới lạ .

Cứ tưởng tượng Tôi đang cười ha hả ,
Tươi như hoa thưởng thức với mọi người .
Tiếc là không ăn được , chỉ ngửi thôi ,
Nhưng cũng tốt , coi như là giữ dáng .

Đừng cầu chúc Tôi lên miền cực lạc ,
Có Thần Tiên , có Đức Phật , Chúa Trời .
Chốn tu hành Tôi không hợp người ơi ,
Cứ để mặc Tôi lãng du theo hứng .

Sao đi chết mà xem chừng cũng sướng .
Vậy bây giờ tạm biệt nhé ! Tôi bay ,
Nhớ đến Tôi thì cứ việc lên *phây* ,
Sẽ thấy mặt cười như con khỉ đột !

Thanh Mai

Minnesota